

Nyhedsbrev 23, oktober 2012

Kære fredsvagt-venner og støtter

Alle tidligere Nyhedsbreve kan læses på http://fredsvagt.dk/om/nyhedsbrev_19, _18, etc. Fra 20 og opefter hedder linket http://fredsvagt.dk/off/dokumenter/Nyhedsbrev_20.pdf _21.pdf etc
Hvis man ikke ønsker at modtage FredsVagtens Nyhedsbreve så send en mail uden indhold med subjekt 'Nyhedsbrev nej tak' til bo@fred.dk fra den mailadresse det modtages på.

VÅD SOMMER

Ultimo juni begyndte et stort byggeri i pladsens modsatte side. FredsVagten blev nærmest spærret inde bag hegn og store lastbil-hængere med dyre logoer. Meget snart gik det op for os at det var en

Audi-udstilling, som det tog det meste af en måned for 10 mand og en masse maskiner at bygge op. Vi fredsvagter syntes ikke det var specielt kønt. Angiveligt fik de lov til denne kommercielle udstilling på byens fornemme plads, fordi den promoverede bæredygtighed, læs 'elbiler', som Audi åbenbart gør sig i. Og samtidig kaldte de 5.000 forhandlere fra hele verden til byen, læs 'penge' til kommunen. De brugte altså næsten 4 uger og en masse energi af den fossile slags på at opstille denne kvalmende udstilling. Kvalmende bogstaveligt talt, da rummet inde i ballonerne var kemiskt ulækkert (synes jeg). Og man skulle gennem en luftsluse da der var

overtryk derinde. Overtryk; ja det tror jeg. Et samfundsmæssigt overtryk (kan man filosofere så'n en dag på vagten) hvor det ikke handler om bæredygtighed gennem en enklere levestil, men i stedet gennem nye teknologiske fix som kun på den meget korte bane synes at være en bæredygtig forbedring. Det koster jo for fanden energi at bringe en genstand gennem det fysiske rum, og helst i høj fart; en bil med 110 km/t.

3 uger varede udstillingen hvorefter de brugte næsten lisså meget energi på at ta den ned igen. Det mindede egentlig om den gamle molbo-historie hvor de ikke vil sende en mand ind og jage storke ud af kornmarken, fordi han også tramper kornet ned. Så får de den geniale idé at bære ham derind, hvilket kræver 6 mand. Samtidig forsvandt så Galschiøts 4 balcestatuer som FredsVagten har haft selskab af gennem 1½ år, og som har gjort os god nytte da vi brugte dem til at tøjre vores enkle og bæredygtige freds'udstilling' i stærk blæst.

Oftest fotografere turister hinanden med vores opstilling som baggrund. Det er ikke længere kun med små kameraer, men også med Ipad. Igen må man overveje krigenes dybere årsag i vores hang til fortsat at sikre vores skrøbelige højteknologiske samfund mod det uundgåelige sammenbrud, hvis ikke vi sikrer en fortsat forsyning af energi. Har jeg nævnt det: jeg har taget en test på nettet hvoraf det fremgik at jeg personligt bruger jordens ressourcer 3,25 gange; mit økologiske fodspor. Enhver kan jo sige sig selv at det er ikke holdbart og alligevel fortsætter det ufortrødent. Selve

krigen derude er jo ren molbo; vi bruger en masse ubæredygtige ressourcer på at sikre vores fortsatte ubæredygtige levevis. Suk.

FOREDRAG

Ultimo juli var FredsVagten inviteret til at holde foredrag til Enhedslistens sommermøde på Faxehus Efterskole. Det var en rigtig god oplevelse hvor jeg fik lejlighed til at fortælle om de oplevelser jeg havde med partiets ledende fredsaktivist tilbage omkring FredsVagtens begyndelse (beskrevet i min bog), hvor vi blev ignoreret til de store demonstrationer i februar/marts 2003 i optakten til Irakkrigen. Denne fortælling afstedkom særdeles positive reaktioner, herunder en forsoning med førnævnte, hvor vi blev stillet i udsigt at kunne søge tilskud fra den fond der ejer EL's hus i Studiestræde. Og desuden var det i sig selv en dejlig tur ud i sommerlandet i et par dage hvor sommeren endelig viste sig fra sin bedste solbeskinnede side. Fruen som var inviteret med lod sig heldigvis overtale til at blive en halv dag længere, så jeg kunne fylde en rolle som trubadur til en gadeaktion i Fakse Ladeplads om eftermiddagen. Herligt i hedebløgesolen.

Men trods positive forsikringer som vi har hørt før, kastede det nu mig bekendt alligevel ikke nye fredsvagter af sig.

Minna holdt et mindre oplæg til en velbesøgt Minifestival i Roskilde 1. september og Kristian påtog sig at holde et oplæg for VU-ungdom i Roskilde ultimo september. Sidstnævnte ville gerne diskutere perspektiverne omkring borgerkrigen i Syrien med os; oplagt en anerkendelse af vores fornuftige fredsvilje og vision om at løse problemer uden at kaste os hovedkulds ind i nye konflikter i den arabiske verden.

DE INTERNE SYSTEMER

I nogle år har PH agiteret for at bannersnorene ikke filtreres ved sammenpakning. Han tog et billede en dag som blev lamineret og har siddet på en af opslagstavlerne i lang tid som påmindelse

Det er ikke det her, som dog også meget godt illustrerer fænomenet. Dette er et sommerbillede og så går det an at filtrere bardunerne fra hinanden, men en frostkold dag kan det være næsten umuligt. Til sidst kom det op på stormøde hvor der blev givet en mundtlig vejledning og efterhånden er der stort set styr på det. Noget andet er så hvordan tingene stilles ved muren så de er bedst muligt beskyttet mod 'morsomme' nattevandrere. Igen PH har fået os til at sætte trekanten bag satellitterne, men så pludselig en morgen står

et af de mindre skilte yderst. Man kan ellers ved effektiv pakning få det hele til at være bag de 2 store grønne plader.

Birte, som har været med os et års tid nu, gjorde en dag opmærksom på at man også ku overveje hvilke opslag der er på udad-siderne, som så kan læses mens vagten er lukket.

Oplagt ide som nu følges, og vi ser således de opslag som peger på at rigtig meget ufred i verden har sin rod i det palæstinensisk/jødiske problem. Vi kan lige se de 4 tegninger nederst til venstre på nærmeste plade, der viser Israels erobring ~ landgrabbing.

HOLOCAUST-TEGNINGER

I den seneste ballade her medio september, hvor alverdens muslimer igen har ladet sig pisse af, af en i øvrigt angiveligt ekstremt ringe film om profeten, syntes jeg det må være på sin plads at minde om at det i visse lande er forbudt at betvivle holocaust. Irans præsident Ahmadinejad udskrev i foråret 2006 en international tegnekonkurrence for at udfordre Vestens hykleri på dette ømme punkt. Og FredsVagten har således i årevis haft en tegning af danske Jørgen Bitsch der deltog med denne tegning

WHERE'S THE REAL HOLOCAUST?

Den er blevet flået ned /destrueret flere gange.

Ligeledes er førnævnte kort revet af af folk der åbenbart føler sig krænkede over vores fokus på Israels politik. IGEN skal jeg understrege at det ikke er anti-semitisme... palæstinenserne er jo mere semitter end jøderne, og det er heller ikke anti-jødisk, da jøderne er et folkeslag blandt mange, men det er anti-zionistisk, da zionismen er den

ideologi der gør jøderne mere værd end andre mennesker, og således også ødelægger det for dem selv, når de ikke kan leve i fred med deres naboer. Det er en meget kompleks problemstilling som man nemt risikerer at få røven på komedie for, og jeg er gjort opmærksom på at jeg risikerer denne hykleriske fordømmelse af alle der kritiserer Israel og zionismens hellige ko: holocaust. Imidlertid må jeg svare at jeg ikke kan fordømme de hykleriske politikeres knæfald for USA og de falske terrorkrige, hvis jeg selv dukker nakken i frygt. Så HUSK alle gode folk: ret ryggen og trods hykleriet: ”dø om så det gælder, da er livet ej så svært, døden ikke heller.” (Christian Richardt, 1867)

ENKEL OG BÆREDYGTIG LIVSGLÆDE

Så blev Audi færdig efter en måneds byggeri og anslået en udgift på 10 – 20 millioner, for i 3 uger at udstille deres Vorsprung-futurisme.

Det var så langt fra vores parole som det næsten kan komme. Og så overskred de endda miljø-konceptet og udstillede deres nyeste sejeste fossil-/maddiesel-sluger.

Men oih — det var noget for drengerøvene m/k, der

ikke tænker nærmere over hvorfor de egentlig drager i krig...

BIO-diesel, de fattiges mad!!!

ÅRENE GÅR

Vor gode solide dygtige fredsvagt Leif er primo august ved at afvikle sit engagement, da den onde Parkinson-skæbne ikke længere tillader ham at ta ansvar på andre end egne vegne (knap nok det). Han har i FredsVagtens år haft mange af FredsVagtens ting hjemme hos sig. Han var vores bambus-mester. Han opmagasinerede forskellige mindeværdige effekter; Heinrich-statuetten, Kulturnat-tegninger (se Nyhedsbreve 11 og 12, 2009) blot for at nævne et par stykker. Så vi aftalte at han overdrog det meste til mig. De 50 stærke flagdagsbambus havde han allerede sidste år efter flagdag afgivet til Kay. De er så i år gået videre til Birte, da Kay heller ikke længere kan ta ansvaret.

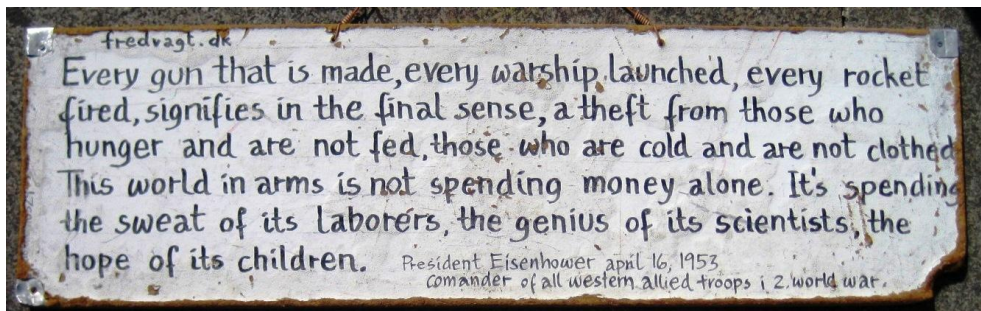
Leif kan dog stadig cykle (!!) og stå på benene så han kommer af og til og hænger ud for en snak i det smukke vejr, hvor han her fortæller Martin om en spændende oplevelse hvor han var aktivt vidne til et røverisk overfald i en guldsmedebutik på Østerbro.

SYRIEN

Mine nyhedsbreve, ligesom min bog, handler meget om FredsVagtens interne forhold og oplevelser ved at stå den daglige protest. Men samtidig skal vi ikke glemme vores politiske motivation, og denne sommer har det jo handlet meget om borgerkrigen i Syrien, hvor vi igen fra officielt hold får tudet ørerne fulde med propaganda om at diktatoren er den onde mens oprørerne er ædle mennesker der kun vil friheden. Og igen er vi meget skeptiske – ikke fordi vi tror Assad er noget venligt menneske der 'æer' sit folk, men fordi vi indser at hans diktatur trods alt er et mindre onde end den vedvarende imperialistiske trang til at skabe ballade i det arabiske/muslimske Mellemøsten med henblik på et kaos som siden skal regeres af nye marionetter på Vestens vegne. Vi tror ikke på projekterne om 'folkenes frihed', og i øvrigt er det påfaldende at andre arabiske diktaturer som Saudi Arabien, Qatar, Bahrain opkaster sig til frihedens forsvarere når det ikke lige gælder deres egne undertrykte folk. Og ydermere er det påfaldende at de 'frihedselskende' oprørere ofte er tilhængere af nye udemokratiske styreformers som sharia og wahabistisk fundamentalisme. Ligesom i Libyen. Og hele tiden rumler ny krigsopvigling mod Iran. Jo der er stadig motivation nok.

SKILTE og LØBESEDLER

Peter Henning er til stadighed meget flittig med at kontakte publikken og har ønsket en ny løbeseddel med Eisenhower-citatet. Af tekniske grunde har han bedt mig lave den. Det har jeg så fortrængt igen og igen, men til sidst fik jeg dog taget de billeder han gerne ville ha frem for kun teksten i almindelig form. Og jeg har jo på Bornholm set hvordan han udadventt bruger citatet: Se DET er en mand der vidste hvad han taler om!, siger Peter energisk til de forbipasserende.

THORLEIF

Natten til 19. oktober gik Thorleif bort. Stille formoder vi, da han dagen før lignede sig selv, men han var også slidt. Og han manglede sin Elly der gik bort sidste sommer. Thorleif var absolut et af FredsVagtens stærke medlemmer gennem årene. Han var den der tog vagter hvor ingen andre kunne, fyldte huller og førte skema nogle år. En tapper og ansvarlig bedrift at sikre skemaets fortsatte sammenhæng. Han kom ind i vagten til en Nej til Krig og Terror demonstration 27. oktober 2001. Han var en mand med godt humør og vil skrive under på at FredsVagten for ham var en fin symbiose mellem at gøre noget godt for samfundet, samtidig med at gøre noget godt for sig selv. Jeg sagde en tid til medierne når de spurgte til FredsVagtens nytte, at gjorde den ikke anden nytte, så gjorde den nogle mennesker stolte, og stolte mennesker fungerer bedre i samfundet. Og havde jeg ikke opnået andet med den vanvittige ide at starte FredsVagten, så havde jeg dog opnået dette at Thorleif de sidste 10 år af hans liv fik noget livsindhold og –glæde tilbage. Og på en måde var han således FredsVagtens ånd. Han kaldte mig spøgefuldt 'Kim il Bo; vor kære Leder', så kaldte jeg ham 'Mao tse Thorleif', og det må vi sige: der var ikke nogen 'mage til Thorleif'. Nu venter de røde enge, hvis vi må sige det sådan, hvor han kan synge et af sine yndlingsvers:

Med krigsbegejstring de os fylder
de konger før vi skal i slag.
Men voldens herrer bort vi skyller
på massemytteriets dag.
Bær da strejkeånden ind i hæren
og på næste krigssignal,
vi siger nej til helteæren
og skyder hærens general.
Vågn til kamp af jer dvale...

Thorleif blev bisat fredag 28. september, og vi var nok hen ved 20 fredsvagter der fulgte ham på vej. (jeg talte ikke)
Her et billede fra 2006, sammen med Christina.

På en måde er dette jo meget privat og har ikke så meget med modstanden mod krigene at gøre, men jeg tror godt jeg tør tale for FredsVagternes kreds når jeg siger at de ting hænger sammen. Det er jo netop den ånd vi gør det i; freden kommer fra sig selv, og tilgivelse og godt humør er fred – kun således kan krigsånden dæmpes selv om det er et sejt træk. Det er naturmedicin der virker i dybden.

VU

Således når Kristian, som nævnt ovenfor, har været til et VU-møde udi Roskilde. De unge mennesker var uafklarede om konflikten i Syrien, og ville gerne diskutere det med en fredsvagt.

Kære fredsvagter

Jeg var til et godt møde med VU i Roskilde i går aftes. Der var 15 rare, unge mennesker (maks. 22 år), som lyttede, spurgte og samtalte interesseret.

De takkede for et godt møde. Se følgende:

Hej Kristian!

Tak for et super oplæg!

Vi hyggede os.

God vind fremover, det kan være vi støder ind i hinanden igen! :)

Hilsen <navn> VU-Roskilde/Lejre

Det kan man jo kun bli glad over. Tak til Kristian som påtog sig opgaven (han syntes nok selv det var sjovt, den pensionerede lærer ;-)) De havde sunget entusiastisk med på Jutlandia

FLAGDAGEN

Nu for 3. år opsatte vi vores smukke flagallé

Katrine med anti-atom-krig mærket i det smukkeste lys... igen var det jo os der stod bedst i forhold til solen; livets lys. Imidlertid – som det ses – lurker mørket i baggrunden over Børsen, men endnu er det smukt..

Vores fredelige protest mod militarismens selvfejring, blev i år overdøvet af nogle muslimer der råbte 'død over de danske soldater' De fik en masse opmærksomhed fra den anden side hvor der stod en flok soldater og hånede dem. Og de var mandsopdækket af politiet. Det var virkelig kulturernes sammenstød, hvor vi er sådan en flok søde humanister, og dog sang vi min version af Natoinsangen mens (tror jeg) de holdt deres andægtige stilhed; andægtigt for de faktisk berørte – synd for dem, helt sikkert. Men ikke andægtigt for den statsmagts repræsentanter, der har sendt dem derud for at dræbe og dø. For dem er det en lejlighed til at hylde krigen ved at ære dens udøvere. Jeg havde ellers lovet mig selv at undlade denne protest i det minut (eller to) den kunne høres. Men vredens energi bobler så meget indeni mig så jeg må indrømme at jeg af og til overskrider FredsVagtens grundlag og fremmer vreden frem for freden, som nævnt ovenfor. Jeg synes at det er meget svært at vende den anden kind til når urimelighederne er så himmelråbende. Jeg ved det godt; tilgivelse... TILGIVELSE, men alligevel bliver det nogen gange til konfrontation. Jeg ved det er et uafklaret spørgsmål, men for mig hænger tilgivelse sammen med forsoning. Jeg tilgiver ikke den der ikke vil erkende sin brøde, så i stedet 'bærer jeg over med', og det kalder ikke på en ligeværdig respekt. Men den der erkender sin brøde fortjener respekt og tilgivelse.

4000 DAGE

Kristian havde guitar med, så selv om vi ikke fik sat ballon op havde vi en hyggelig eftermiddag.

Vi var alligevel mange hen på eftermiddagen og hyggede os, vi står der jo ellers oftest alene. Det er anerkendelse i vor egen kernekreds; som Gnags engang sang i Slingre ned ad Vestergade: 'fodgænger, så er man da nog't'. Sådan er det også i FredsVagten... det er vores basisydelse. Nu rundede vi så 4000 dage 30. sep. og om små tre uger 11 år. Som vi skrev i pressemeddelelse: 4000 sekunder er 1 time, 6 minutter og 40 sekunder.

Vi ville jo opsætte en stor fredsballon over slotspladsen, men vejrudsigten meldte 'hård vind', vi kunne ikke ha at vinden fik ballonen til at slå ned i trafikken. Sådan er FredsVagten ramt af virkeligheden... det er eddermugme hård vind at agitere for freden. Folket er ramt af fortrængning... Hvad betyder krig egentlig (?)

Nu satser vi på at sætte vores fredsballon op på tirsdag; 2. oktober hvor Folketinget åbner og der kommer en (forhåbentlig stor) demonstration. Og hvor det i øvrigt er 40-årsdagen for at Danmark stemte sig ind i EF ~ Fælledsmarkedet, som det hed dengang.

Og så tager vi fat på endnu et år. Thorleifs sidste aktion: Flagdagen 2012. Farvel gamle dreng

Bo

Kom og vær med –
siger jeg igen,
fordi vi ikke vil gå hjem.

Det er godt, det er en god oplevelse.
Det er,
alt andet lige,
nyttigt.

Hva ka man gøre
når de kører totalt med klatten;
man ka gå på gaden!
DET ka man gøre!

Selvfølgelig gør det en forskel
at vi fortsat kan holde fanerne oppe.
Flashe livets og modstandens farver
mod kapitalens satsning på døden.

Resten er op til dig selv,
du må selv fortolke budskabet
for de forbipasserende.

I dag skinnede solen
forleden var det regn.
Tiden går.